ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2-0-0
Έξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Άμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ. 12-69

ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.44'—Δύσις 5.22'
Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης

ΚΙΝΗΣΙΣ ΙΔΕΩΝ

Μία Ρουμανικὴ ἐφημερὶς, ἀνασκοποῦσα, εἰς σειρὰν ἄρθρων, τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τῆς Ρουμανίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος,ἀφιέρωσε μίαν σελίδα της εἰδικῶς εἰς τὴν «φιλοσοφικὴν» παραγωγήν.

Εἰς ἑπτὰ ὁλοκλήρους στήλας ἀναφέρει τοὺς τίτλους τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1936 ἐκδοθέντων εἰς τὴν Ρουμανίαν φιλοσοφικῶν συγγραμμάτων ἀπὸ 29 ἐν ὅλῳ συγγραφεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων 3 γυναῖκες, προσθέτουσα συντόμους κριτικὰς σημειώσεις διὰ τὸ καθέν. Δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ κινήσῃ εἰς χρησίμους σκέψεις. Ἀναφέρομεν δὲ ἀκόμη καὶ μερικοὺς τίτλους τῶν ἐκδοθέντων συγγραμμάτων, διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ φύσις τῶν θεμάτων, περὶ τὰ ὁποῖα ἐστρέφοντο: «Γενικὴ Κοινωνιολογία», «Περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ», «Ἡ παιδαγωγικὴ ἑνότης ὡς ἐπιστήμη», «Φιλοσοφικαὶ ἀναζητήσεις», «Ὁ κολλεκτιβισμὸς εἰς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος», «Ἡ κοινωνικὴ καταγωγὴ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Αὐγούστου Κόντ», «Περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ», «Προβλήματα ψυχολογικά», «Περὶ τῆς μορφῆς καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου», «Ἡ Φιλοσοφία τῆς Ἀναγεννήσεως», «Τὸ πρόβλημα τῆς διευθυνομένης ἐκπαιδεύσεως», «Ψυχοτεχνικαὶ ἀπόψεις». Ὑποθέτομεν, ὅτι ταῦτα εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ δειχθῇ ἐπὶ τίνων προβλημάτων ἠσχολήθησαν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους 29 καθηγηταὶ μιᾶς χώρας Βαλκανικῆς, ἡ ὁποία δὲν ἔχει, βέβαια, τὴν διανοητικὴν παράδοσιν τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας, τῶν μεγάλων χωρῶν, ὅπου ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψις καλλιεργεῖται ἀπὸ αἰώνων.

Ἐπανερχόμενοι τώρα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, θὰ ἠμποροῦσαμεν νὰ διερωτηθῶμεν ποῖα καὶ πόσα καὶ παρὰ τίνων συγγραφέων ἐξεδόθησαν ἀνάλογα φιλοσοφικὰ συγγράμματα εἰς μίαν χώραν ποὺ ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως καὶ ὅπου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πνευματικῆς καὶ παντοίας ἀκμῆς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ὁ μέγας Περικλῆς ἠμποροῦσε νὰ διακηρύττῃ ὑπερηφάνως ἐνώπιον τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν καὶ περὶ αὐτῶν ὁμιλῶν — τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν καὶ ὄχι ὡρισμένων ὀλίγων ἐξαιρετικῶς πεπροικισμένων διανοιῶν—: «φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας». Ἡ Ἑλληνικὴ πνευματικὴ παραγωγὴ περιορίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, εἰς — ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις —ἐλαφρὰν φιλολογίαν. Διήγημα, μυθιστόρημα, στιχάρια. Εἶνε χαρακτηριστικὴ ἡ σπάνις ἔργων μακρᾶς πνοῆς, ποὺ ἀπαιτοῦν σύνθεσιν, γνῶσιν βαθεῖαν καὶ ὄχι ἐπιπολῆς, σκέψιν μεθοδικήν, μάθησιν στερρὰν. Κατοπτρίζει καὶ ἡ σημερινὴ πνευματικὴ παραγωγὴ μας τὸν νεοελληνικὸν χαρακτῆρα. Εἴμεθα — πιστεύομεν ὅτι εἴμεθα — πάρα πολὺ εὐφυεῖς, ὥστε νὰ συλλαμβάνωμεν τὰ πάντα εἰς τὸν νοῦν μας ὡς δι' ἀποκαλύψεως, χωρὶς νὰ εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ βασανίσωμεν τὴν σκέψιν μας, νὰ ἐμβαθύνωμεν, νὰ κουρασθῶμεν πνευματικῶς. Ἡ ἔμφυτος Ἑλληνικὴ εὐφυΐα, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ξένοι ἀναγνωρίζουν, ἐνῷ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε μία πολύτιμος ἰδιότης διὰ τὴν πνευματικήν μας κατάρτισιν, ἀποβαίνει τὸ φοβερώτερον πρόσκομμα δι' αὐτήν. Ἄλλοι λαοί, ποὺ δὲν εἶνε προικισμένοι μὲ τὴν γοργὴν ἰδικήν μας ἀντίληψιν, γυμνάζουν ἐργωδῶς τὴν σκέψιν των, συλλέγουν μάθησιν μὲ ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονήν, ἀποκτοῦν τοιουτοτρόπως ἕνα ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν διανοητικὸν καταρτισμόν, ὁ ὁποῖος τοὺς κάμνει ἱκανοὺς νὰ σκέπτωνται βαθέως, νὰ ἐξετάζουν μὲ τὴν πρέπουσαν ἀρτιότητα τὰ εἰδικὰ καὶ τὰ γενικώτερα προβλήματά των, νὰ ἐκφέρουν τὰς ἐπ' αὐτῶν σκέψεις των πρὸς κοινόν, τὸ ὁποῖον διαβάζει τὰ ἔργα των. Διότι τὰ βιβλία τῶν Ρουμάνων συγγραφέων, τῶν ὁποίων τοὺς βαρεῖς τίτλους ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, δὲν πρέπει νὰ πιστευθῇ, ὅτι ἐδιαβάσθησαν ἀπὸ μερικὰς δεκάδας μόνον ἀναγνωστῶν.

Ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς σημερινῆς πνευματικῆς παραγωγῆς μας λείπει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ παλαιότεροι Γάλλοι ὠνόμαζαν τόσον παραστατικῶς Commerce d' idées — ἡ κίνησις ἰδεῶν. Εἶνε δυστυχῶς, πολὺ ὀλίγοι ἀκόμη ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρ' ἡμῖν ἐπιλαμβάνονται θεμάτων γενικωτέρας φύσεως καὶ τὰ βιβλία των δὲν εὑρίσκουν, συνήθως, κοινὸν ἀναγνωστικόν. Καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτὴ τῆς κινήσεως ἰδεῶν ἐπιδρᾷ, ὅπως εἶνε ἐπόμενον, καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος τῆς φιλολογικῆς παραγωγῆς μας διότι ἐπιδρᾷ πρωτίστως ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας μας.

Εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τῆς ἐθνικῆς σταδιοδρομίας μας. Καταβάλλεται μία προσπάθεια ἀποφασιστικὴ γενικῆς ἀναπλάσεως. Εἰς τὴν ἀναμορφωτικὴν αὐτὴν κίνησιν νομίζομεν, ὅτι πρωτεύουσα πρέπει νὰ εἶνε ἡ μέριμνα διὰ τὴν στερεοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος μας. Ἡ ἐκπαίδευσις ἠμπορεῖ πολλὰ νὰ εἰσφέρῃ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπόν. Οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, οἱ διανοούμενοι, οἱ πνευματικοὶ τοῦ ἔθνους ταγοὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἑνώσουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν βαθμιαίαν, ἀλλ' ἀσφαλῆ ἀντικατάστασιν τῆς ἐπιπολαίας εὐφυΐας μας διὰ τῆς καλλιεργείας τῆς στερεᾶς μαθήσεως, τῆς μεθοδικῆς πειθαρχημένης σκέψεως, τῆς σοβαρᾶς διανοητικῆς ἐργασίας,τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ δημοσίου ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ἑλληνικὰ καὶ διὰ τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα, διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς πραγματικῆς καὶ γονίμου κινήσεως ἰδεῶν. Αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα κρηπὶς τῆς ἐθνικῆς μας ἀναμορφώσεως.

Ἀπὸ τὴν Κιλικίαν

Ἕνα παράδοξον χιττιτικὸν μνημεῖον εἰς τὰ Ἄδανα

Ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδ. ὑπηρεσία).— Ἡ ἀγγλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λίβερπουλ, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ ἐρευνᾷ καὶ ἀνασκάπτει τὴν περιοχὴν τῶν Ἀδάνων τῆς Μ. Ἀσίας, ἀνεῦρε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἓν ἐνεπίγραφον γλυπτὸν παλαιᾶς χιττιτικῆς τέχνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται μεγάλη σημασία. Τὸ γλυπτὸν τοῦτο ἀνευρέθη εἰς τὸ Σερκελῆ, κείμενον ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Γεϊχὰν (τοῦ ἀρχαίου Πυράμου) εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Ἀδάνων. Ἡ ἀνακάλυψις του πιστεύεται ὅτι θὰ συμβάλῃ καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἱστορικῶν πορισμάτων.

Πρόκειται περὶ ἀναγλύφου μνημείου, τὸ ὁποῖον ἔχει σκαλισθῇ ἐπὶ βράχου τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ εἰκονίζει εἰς φυσικὸν μέγεθος τὴν μορφὴν ἑνὸς βασιλέως - ἱερέως κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν τεχνοτροπίαν τῶν περιφήμων ἐπὶ γράφων ἀναγλύφων πλησίον τῆς χιττιτικῆς πρωτευούσης ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου, εἶνε δὲ τὸ μόνον παρόμοιον μνημεῖον, ποὺ ἀνεκαλύφθη μέχρι τοῦδε νοτίως τοῦ Ταύρου. Ὁ ἱερεὺς εἶνε ἐνδεδυμένος μὲ ἐσθῆτα ὁμοιάζουσαν πρὸς τήβεννον, φέρει ὑποδήματα καὶ κρατεῖ ἐν εἶδος σκήπτρου, τὸ ὁποῖον συμβολίζει τὸ ἱερόν του λειτούργημα. Βλέπων πρὸς νότον, ἔχει τὴν μίαν χεῖρα τεταμένην, ὡσὰν νὰ προσφέρῃ ἢ νὰ προσεύχεται, οὐδαμοῦ ὅμως περὶξ ὑπάρχει ἴχνος τι ἄλλης παραστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ν' ἀπευθύνεται ἡ προσφορὰ ἢ ἡ προσευχή.

Ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς του μόνον ὑπάρχουν τὰ ἐμβλήματα τῆς μητρὸς - θεᾶς περιλαμβάνοντα ἕνα ἀκτινοβολοῦντα ἡλιακὸν δίσκον ὑπεράνω λέμβου. Ἐκεῖ πλησίον ὑπάρχουν καὶ διάφοροι ἱερογλυφικαὶ παραστάσεις, μετ' ἡλιακοῦ δίσκου, περιλαμβάνουσαι προφανῶς τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος τοῦ ὁποίου ἀναμένεται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος.

Λόγῳ τῆς θέσεως τοῦ βράχου εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει σκαλισθῇ τὸ ἀνάγλυφον καὶ λόγῳ τῆς ὑψώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ, μέχρι τοῦδε μόνον ἐξ ἀποστάσεως φωτογραφίαι τῶν ἱερογλυφικῶν παραστάσεων ἐλήφθησαν. Ἡ κεντρικὴ παράστασις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διασταυρουμένας μαχαίρας εἶνε καθαρωτάτη, μολονότι δι μως αὕτη ὑπενθυμίζει τὸν Οὐρχὶ-Τεσχοὺμπ (ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε κατὰ τὸν 13ον π. Χ. αἰῶνα), τὸ ὄνομα τοῦ εἰκονιζομένου Βασιλέως δὲν φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε ὄνομα γνωστοῦ μονάρχου τῆς αὐτοκρατορικῆς γραμμῆς.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διενέργειαν ἐκτεταμένων ἀνασκαφῶν εἰς ὅλην τὴν περιοχήν, αἱ ὁποῖαι ἔφεραν εἰς φῶς τὰ ἴχνη μιᾶς ἐξαιρετικῶς μεγάλης πόλεως χρονολογουμένης ἀπὸ τοὺς ἀπωτέρους χιττιτικοὺς χρόνους. Οἱ εἰδικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ πρόκειται περὶ τῆς πόλεως Ἀρζάβα, τῆς ὁποίας ἡ θέσις δὲν ἔχει ἐξακριβωθῇ ἀκόμη. Ἡ πόλις αὕτη εἶχε διατελέσει πολιτικὸν κέντρον ἑνὸς νοτίου Χιττιτικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως εἶχεν ἔλθη εἰς διάστασιν μὲ τὸ κράτος τῶν ἀνατολικῶν Χιττιτῶν. Ἡ φύσις τοῦ ἀναγλύφου προδίδει περίοδον ὑποταγῆς ἢ συμμαχίας τοῦ πρώτου μὲ τὸ δεύτερον.

Ἡ περιοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔγιναν αἱ ἀνακαλύψεις αὗται ἀπεκαλεῖτο μέχρις ἐσχάτων Γιαρσουβάτ. Τὸ χωρίον Ἀνάβαρζα, ὅπου τὰ ἐρείπια τῶν κλασσικῶν Ἀναζάρβων κεῖται εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἡμέρας πορείας πρὸς βορράν. Μία παλαιὰ βατὴ ὁδὸς κατευθύνεται διὰ τοῦ Φέκε καὶ ἑνὸς αὐχένος τοῦ Ταύρου πρὸς τὴν Καισάρειαν καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Χιττιτικὴν πρωτεύουσαν. Οὕτω χύνεται νέον φῶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῶν Χιττιτῶν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἀγώνων των μὲ τὴν Αἴγυπτον διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Συρίας.

ρὶς πολὺ κόπο, γιατὶ μὴν ξεχνᾶτε πὼς κ' ἡ γυναίκα δὲν ἔχει νὰ κάμῃ μικρὸν κόπο γιὰ ν' ἀνεχθῇ τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀτομικότητος ἑνὸς ἀνδρός. Δηλαδή, μὲ ἄλλα λόγια, ἔχει δημιουργηθῇ σήμερα μιὰ κατάστασις τόσο εὐνοϊκή, ποὺ ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμε πὼς μετὰ τὴν προσωρινὴ συνθηκολόγησι θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ διαρκὴς εἰρήνη. Τότε θὰ γίνῃ κατὰ μοιραίαν ἀνάγκην καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα, δηλαδὴ νὰ καταλαβαίνῃ πραγματικὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο». Ἀμήν. Γένοιτο !

Γ. ΣΡ

Σύντομα Τηλεγραφήματα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρ.) — Ὁ τέως πρωθυπουργὸς τοῦ Καναδᾶ κ. Μπένετ, ὁμιλῶν ἀπὸ ραδιοφώνου, ἔκαμεν ἔκκλησιν πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἀγγλίας ὅπως ἀποστείλῃ ἀποίκους εἰς τὰς ἀγγλικὰς κτήσεις. Ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀγγλικῶν κτήσεων ἀνέρχεται εἰς 27 ἑκατομμύρια, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἰθαγενῶν.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 9. (Ἀθην. Πρ.) — Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπὲκ θὰ παραστῇ εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, αἱτινες ἀρχίζουν τὴν 18ην τρέχοντος. Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην θὰ συζητηθῇ μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ντάντσιχ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Σαντάντερ ὅτι ἑνεκα τῆς μεγάλης ἐλλείψεως κρέατος ἀπὸ τῆς σήμερον ἤρχισεν ἐκεῖ τὰς ἐργασίας του τὸ πρῶτον συσταθὲν κρεοπωλεῖον ἱππείου κρέατος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρ.)— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουϊν ἀνεχώρησε διὰ τὸ Σάντριγχαμ, ὅπου θὰ διέλθῃ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ.

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΙ ΕΝΔΟΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΕΡΙΔΕΣ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδ. ὑπηρεσία).— Καθ' ὃν χρόνον ἡ Μαδρίτη ὑφίσταται διὰ πολλοστὴν φορὰν σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ Βαρκελώνη προσπαθεῖ νὰ ὀργανώσῃ τὸν ἐπισιτισμόν της καὶ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς ἰσπανικῆς πρωτευούσης. Τὸ σημαντικώτερον πρόσφατον μέτρον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶνε — κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας — ἡ ἵδρυσις μιᾶς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέρος τοῦ εὐρυτάτου μονοπωλίου τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ἐπαναστατικὰ στρατεύματα ἐνεργοῦντα ἔφοδον εἰς τὸν τομέα τοῦ Ἐσκοριάλ

ἐμπορίου τοῦ ἀσκουμένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ τῆς Χενεραλιδάδ. Τὸ ἀρχικὸν σχέδιον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐξεπονήθη ὑπὸ τῶν ἀναρχοσυνδικαλιστῶν συμβούλων Φαμπρέγκας καὶ Ντομένες, ὑπέστη δὲ ὡρισμένας μεταβολὰς ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ὁ σοσιαλιστὴς Κομπρέρα, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐργαζομένων, μετὰ τὴν τελευταίαν κυβερνητικὴν κρίσιν. Τώρα μελετᾶται ὁ τρόπος τῆς δημιουργίας μιᾶς διεθνοῦς ἐλευθέρας ζώνης εἰς τὸν τομέα τῆς Βαρκελώνης.

Ἡ δημιουργία τῆς Γραμματείας

Κυβερνητικοὶ στρατιῶται μαχόμενοι εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης

τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου φέρει καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ τῆς Καταλωνίας. Φαίνεται, ὅτι ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις τῆς Βαλένθιας ἔχει ὑποσχεθῇ πλήρη ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν Καταλωνίαν, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποστηρίξεως, τὴν ὁποίαν λαμβάνει παρ' αὐτῆς. Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι βεβαιοῦν, ὅτι ἐπίκειται καὶ νέα κυβερνητικὴ κρίσις εἰς τὴν Καταλωνίαν, λόγῳ τῆς ἀντιθέσεως, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῇ μεταξὺ τοῦ ἀναρχικοῦ συμβούλου Ντομένες καὶ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν σοσιαλισταοῦ Κομπρέρα.

Ὁ Κομπρέρα εἶχεν ἀνακοινώσει δημοσίᾳ, ὅτι ἐπίκειται ἔλλειψις σίτου ἐν Καταλωνίᾳ, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης ἄμεσον ὑπῆρξεν ὁ σχηματισμὸς τεραστίων οὐρῶν πρὸ τῶν ἀρτοποιείων καὶ ἡ αὐθόρμητος συγκρότησις διαδηλώσεως γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων παρῆλασαν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ κατέληξανεἰς τὸ μέγαρον τῆς Χενεραλιδάδ, ζητοῦσαι νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἡμερὶς τοῦ ἄρτου. Ὁ Ντομένες, ἀπαντῶν, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ Καταλωνία δὲν διαθέτει ἐπαρκὲς συνάλλαγμα διὰ ν' ἀγοράσῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸν σῖτον ποὺ χρειάζεται.

Ἡ Καταλωνία, ὡς γνωστόν, παράγει ὀλίγον σῖτον. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἀντιπροσώπους εἰς τὰς σιτοπαραγωγοὺς περιοχὰς τοῦ Χαέν, τῆς Κουένκας, τῆς Ἀραγῶνος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν τῆς Μαδρίτης, ἡ ὁποία εἶχε μαγάλα ἀποθέματα σίτου εἰς τὸ Θιουνιτὰδ Ρεάλ. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀραγῶνος ὑπεσχέθη νὰ χορηγήσῃ μεγάλας ποσότητας σίτου εἰς τὴν Καταλωνίαν, ἀν αὕτη κατέθετε τὸ ἀντίτιμόν των εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἰσπανίας. Τὸ ἀντίτιμον τοῦτο ὑπολογίζεται εἰς 2.000.000 πεσέτας. Πρόσφυγες διεπραγματεύσεις ἔγιναν καὶ ὑπὸ τῶν ὁμοσπονδιῶν τῶν συνεργατικῶν. Ἐπίσης συνεστήθη μία ἐπιτροπὴ διὰ νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς ὀρυζοπαραγωγοὺς τοῦ κάτω Ἔβρου.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ ἐργάτας, μυλωθροὺς καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἄλλων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν τῆς Βαρκελώνης, ἀνέλαβε δὲ νὰ προβῇ καὶ εἰς δοκιμὰς διὰ τὴν κατασκευὴν μικτοῦ ἄρτου ἐκ σιταλεύρου καὶ ρυζαλεύρου «ὑπὸ συνθήκας τοιαύτας, ὥστε οὔτε ἡ θρεπτική του ἀξία οὔτε ἡ γεῦσις του νὰ ὑποστῇ μετατροπήν τινα». Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναμένουν παντοειδῆ τρόφιμα ἀξίας ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων πεσετῶν, τὰ ὁποῖα παρηγγέλθησαν, ἀλλὰ δὲν ἐφθασαν ἀκόμη λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἔχει διακανονισθῇ ἀκόμη τὸ ζήτημα τοῦ συναλλάγματος.

Ἡ πρώτη μεγάλη παραγγελία ἐδόθη εἰς τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν Καταλωνίαν 35.000 τόννους διαφόρων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ κυρίως σίτου, ἄνθρακος, ζακχάρεως κλπ. Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ τῆς Βαρκελώνης εἶνε κυρίως πρόβλημα συναλλαγματικόν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως τῆς Καταλωνίας ἦτο τὸ πλῆθος τῶν διαφόρων μικρῶν ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι, ὅπως παρεπονέθη πλειστάκις ὁ Πρόεδρος Κόμπανυς, παρενεβάλλοντο μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως (Χενεραλιδάδ) καὶ τοῦ καταλανικοῦ λαοῦ.

Τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορίου ἐπρόκειτο νὰ ὀργανωθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς βάσεως. Τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πωλήσεις θὰ τὰς ἐνήργουν τὰ συμβούλια τῶν πόλεων, μέλη τῶν ὁποίων θὰ ἀπῆρτιζον τὰ συμβούλια τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μέλη αὐτῶν τὰ συμβούλια τῶν νομῶν. Καθ' ὅλην τὴν Καταλωνίαν θὰ ἐπεβάλλοντο αἱ ἴδιαι τιμαὶ εἰς τὰ διάφορα εἴδη. Τὸ σχέδιον τοῦτο τὸ εἶχον ὑποστηρίξει οἱ ἀναρχοσυνδικαλισταὶ καὶ οἱ τροτσκισταὶ διὰ διαφόρους λόγους· οἱ μὲν ἀναρχοσυνδικαλισταὶ διότι ἐπίστευον εἰς τὴν αὐτονομίαν τῶν συμβουλίων τῶν πόλεων, οἱ δὲ τροτσκισταὶ διότι διέβλεπον εἰς τὰς ἐπιτροπὰς αὐτὰς τὸ ἔμβρυον τοῦ σοβιετικοῦ συστήματος.

Ἡ κατάργησις τῶν μικρῶν ἐπιτροπῶν, ὡδήγησεν εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ σχεδίου τούτου καὶ εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς κερδοσκοπίας καὶ τῆς αἰσχροκερδείας. Τώρα εἰς τὴν Καταλωνίαν δύο προνομιοῦχοι τάξεις ὑπάρχουν: ἡ τάξις ἐκείνων ποὺ ἔχουν οἰκογενείας εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς καὶ ἡ τάξις ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦν νὰ τρώγουν εἰς τὰ ἐστιατόρια. Τὰ ἐστιατόρια ἐφοδιάζονται πάντοτε μὲ ἀφθονώτερα τρόφιμα. Ἡ ὕπαρξις των βέβαια συντείνει εἰς τὸ νὰ μειοῦται ὁ συνωστισμὸς εἰς τὰ καταστήματα τροφίμων, ἀλλ' ὁ κατὰ προτίμησιν ἐφοδιασμός των ἀποτελεῖ καταφανῆ ἀδικίαν.

Αἱ οὐραὶ πρὸ τῶν ἀρτοποιείων ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθῇ ἐκ νέου. Ὁ Πριέτο, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὴν ἐξωτερικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ δόκτωρ Νέγκριν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μελετοῦν τὸ ζήτημα τῆς συναλλαγματικῆς πολιτικῆς. Κίνδυνον πείνης δὲν διατρέχει ἡ Βαρκελώνη, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μεγάλαι ποσότητες τροφίμων ἐστάλησαν εἰς τὴν Μαδρίτην καὶ εἰς τὸ μέτωπον καὶ ὅτι ὁ πληθυσμὸς ηὐξήθη σημαντικῶς λόγῳ τῶν πρασφύγων, οἱ ὁποῖοι διαμένουν εἰς διάφορα μοναστήρια.

Μεγάλη εἶνε ἡ ἀντίθεσις ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὴν Καταλωνίαν μεταξὺ τῶν σταλινικῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἀναρχικῶν. Οἱ ἀναρχικοὶ διαθέτουν τέσσαρα ὑπουργεῖα καὶ τὴν ἀστυνομίαν, εἶνε δὲ πανίσχυροι καὶ συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Βαρκελώνην. Οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ νὰ προκαλέσουν διαμαρτυρίας τῶν ἀνδρῶν τοῦ μετώπου, οἱ ὁποῖοι ν' ἀπαιτήσουν τὴν ἀποστολὴν καὶ τῶν ἀναρχικῶν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ φθάνει καὶ μέχρι δολοφονιῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τρομοκρατήσει τὸν πληθυσμὸν καὶ τοὺς μετριοπαθεστέρους Καταλανούς.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀστουριῶν, οἱ κυβερνητικοὶ ἐπαναλαμβάνουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Ὀβιέδο. Τὸ ὄρος Ναράνκο ἀποτελεῖ καὶ τώρα, ὅπως κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1934 τὸ θέατρον σφοδρῶν μαχῶν. Τὸ ὄρος τοῦτο δεσπόζει τῆς πόλεως τοῦ Ὀβιέδο καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ κλεὶς διὰ τὴν κατοχήν του.

Οἱ κυβερνητικοὶ ἐνήργησαν ἐπανειλημμένας αἰφνιδιαστικὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν χαρακωμάτων τῶν ἐπαναστατῶν, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰς κλιτὺς τοῦ ὄρους. Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ μὲ τὸν αἰφνιδιαστικὸν χαρακτῆρα της — οἱ κυβερνητικοὶ ἀπέφυγον τὴν χρησιμοποίησιν προπαρασκευῆς τοῦ πυροβολικοῦ —ἐπροκάλεσε σημαντικὰς ἀπωλείας εἰς τοὺς ἐπ

Θεάματα

(Λειτουργιστικοί Εσπερινοί)
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. 5 μ.μ. και 9.30 μ.μ. Ο Προφήτης.
ΑΘΗΝΑΙΣ. «Ο Μάρκος».
ΑΡΤΥΤΟΠΟΥΛΟΣ. «Άνυσιν για έλεος της Ρωσσίας».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΑΥΡΙΟΝ. «Ο Χριστός».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μ.μ. και 9.30 μ.μ.
ΠΑΝΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Λάβετε και χωρίσθητε».
Δεν λειτουργούσαν

ΑΤΤΙΚΟΝ. Ο δράκος των Αετών.
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ο άνθρωπος με τα δύο πρόσωπα».
ΑΛΚΥΟΝΗ. «Η ιστορία του Βασιλέως».
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ. «Ο Τρούμαν».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΑΥΡΑ. «Ο Μάρκος».
ΑΦΡΟΔΙΤΗ. «Η Μαρία Μαρία».
ΑΘΗΝΑΙΣ. «Ο Μάρκος».
ΑΡΤΥΤΟΠΟΥΛΟΣ. «Ανυσιν για έλεος της Ρωσσίας».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΑΥΡΙΟΝ. «Ο Χριστός».
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. «Ο Προφήτης».
ΒΕΡΓΑΛΗ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΒΟΥΛΗ. «Ο Βοσκοπούλος».
ΕΜΠΙΡΙΟΝ. «Μάρκος Σπυγάρη».
ΙΤΑΛΙΑ. «Μάρκος Σπυγάρη».
ΚΟΡΣΑΛΕΙΟΝ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΛΑΪΚΟΝ. «Ο Μάρκος».
ΛΥΡΑ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΜΑΡΙΝΑ. «Ο Μάρκος».
ΜΕΤΡΟΠΟΛ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ο Μάρκος».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Αγιος Αθανάσιος».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ο Μάρκος».
ΣΑΝΤΑΛΙΑ. «Μάρκος Σπυγάρη».
ΤΑΙΝΙΑΚΗ. «Μοντέρνοι καιροί».

Διευθυντής του Τυπογραφείου
Εμμανουήλ Γ. Κασμάτος
Μαθητής — Μισθοφόρος 19

Τα σχόλια σημειώνουν τις λέξεις, συνδυασμούς την επιστημονικών βοηθών την επιστημονικών βοηθών, μέ απέρτυαν μ' έξις ρεύματος, προσφορών και μέ πνεύμα εύρη, προσφορών και αδιάντυτον άπαν τας μεκρότητας της κοινωνικής συμβατικότητος. Εἰς της Γαλλίαν επιστρέπει ὁ Σάλβος ἐπὶ τῆς ἐπιστρεπτὲς ὡς ἀφιχτεροῦ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν ἐν τούτοις πόλεμον. Ὕπτος ἐπιστρέπει τὸν Ἕλλην λόγον μυριάτιτων. Καὶ ἐν τῇ ἐσβολῇ ἐγγίζει τὸν ἀνθρώπινον τοῦ χρόνου, ἀπεσώρῃ εἰς τὴν φιλίαν τὴν ἀνάμεσα τὴν κωμῳδὴ τὴν αἰώνιον ἀκολουθίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός· ἀλλὰ ἐξ ἐνὸς μὲν ἐπιστρέπει τὸ ἀνθρώπινον καὶ διὰ τοῦτο τὸ παίζωμεν τὸ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἄλλου δὲ ἀπὸ πράγματι αἰσθάνεται

ΑΦΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Ι. ΠΑΣΣΑΔΑΚΗ
ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΝΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΠΑΤΡΙΩΤΑΣ

Ἀπὸς ἐγὼ "Ἑλλην πολίτης δι-ὅσον ἀπὸ κατοίκους τῆς νήσου μου, ἀπὸ τὴν ἀσυνήθιστον ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐτῶν ἐπροσπάθησα νὰ συμβάλω μὲ τὴν ἐργασίαν μου καὶ τὴν ἐπιμονήν μου, ἔχω ἐπανειλημμένως ἤδη ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν λαὸν τῆς Κρήτης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβον πάντοτε ἀφθονωτάτας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης του.

Σήμερον ὅμως ἡ ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς ἐμὲ νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγωνιῶν καὶ τῶν ἀγώνων τῆς ἐποχῆς μας ἐπιδεικνύει τὴν ἀνωτέραν ἔκφρασιν τῆς ἐθνικῆς του συνειδήσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς του ἀποστολῆς.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ἐκείνους εἰς τὰς ὁποίας ἐπεφυλάχθη ἡ τιμὴ νὰ ἐκφράσουν τὴν νέαν ἐλληνικὴν φυσιογνωμίαν, ἡ ὁποία ἐπλάσθη ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν καὶ παραδόσεων ἐθνικῶν ἀσπιστήρων καὶ ἐθνικῶν ἀγώνων.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸ δημοψήφισμα τοὺς ἀνέθεσε τὴν ἀποστολὴν νὰ ἐκφράσουν τὴν ἐθνικὴν ἀποφασιστικότητα τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἀπόφασίν του νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνεξαιρέτως Ἕλληνας, ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν των πεποιθήσεων, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐσωτερικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐχώρισαν τὸν λαόν μας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐλευθέρας του ζωῆς, διότι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἔχουν τὸ ἱερὸν καθῆκον νὰ ἐνωθοῦν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, διότι ἡ ἐπιβίωσις τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐνότητα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικότητα ὅλων νὰ ἀμυνθοῦν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις, χωρὶς νὰ λογαριάσουν τὰς θυσίας, ἐναντίον τῆς ἀπειλῆς τῆς ἐθνικιστικῆς μας ὑποδουλώσεως.

Διότι, ἂν ἡ γνώμη αὐτὴ ἐπικρατήσῃ, ἂν ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος δὲν ἀποτελῇ τὸ ὑπέρτατον καθῆκον ὅλων μας, ἂν δὲν ἐπιδείξωμεν ὅλοι τὴν ἀπαιτουμένην ἀποφασιστικότητα καὶ τὸ ἀπαιτούμενον πνεῦμα θυσίας, τότε ἡ ἐλευθερία μας θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ θὰ ἐξαφανισθῇ ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν.

Ἐὰν ὅμως ἐπιδείξωμεν τὴν ἀπαιτουμένην ἑνότητα καὶ ἀποφασιστικότητα, τότε ἡ ἐλευθερία μας θὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ πολλοὺς αἰῶνας καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀποτελῇ ἕνα ἀπὸ τὰ φωτεινότερα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ νέον ἔτος ἂς εὕρῃ τὴν ἀγαπητήν μας πατρίδα ἀκμαιοτέραν μὲ ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἀσφαλεστέρας καὶ ἂς εὕρῃ τὸν καθένα ἀπὸ ἡμᾶς ἐργαζόμενον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐνεργητικὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητα, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰς ἐπικρατούσας περιστάσεις.

Ἂς εὕρῃ ἐπίσης τὸν καθένα ἀπὸ ἡμᾶς ἕτοιμον νὰ θυσιάσῃ ὅ,τι ἔχει καὶ ὅ,τι δύναται, ἀκόμη καὶ τὴν ζωήν του, διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος.

Ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκπληρώνῃ τὴν ἱστορικήν του ἀποστολὴν καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐν τούτοις ἀκόμη ἐδῶ ὁρισμένοι, οἵτινες λέγουν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἀποφυγὴ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν χώραν μας, διότι ἡ ἀποστολή μας εἶναι νὰ ἐργασθῶμεν μὲ τὴν ἄλλην συντροφιὰν τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν ἀλλόκοσμον καὶ ὄχι νὰ πολεμήσωμεν διὰ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιγείου ζωῆς. Ἀλλὰ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ὁποίας ἀπειλεῖται ἡ ὕπαρξις ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρόν.

Ἂς μὴ ἀπατηθῇ τις ἀπὸ τὰς ἀπατηλὰς ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς. Ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἐποχὴ ἐπαναστάσεως καὶ ὄχι ἐποχὴ ἐξελίξεως. Ἡ ἐξέλιξις ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ὄχι ἡ ἐπανάστασις ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν. Ἡ ἐπανάστασις ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ἐπανάστασις ἐπὶ τῶν ἀντιδράσεων τῶν ἐκπροσώπων τῶν παλαιῶν καθεστώτων, τὰ ὁποῖα ἐπροσπάθησαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐπικράτησιν τῶν νέων ἰδεῶν καὶ τῶν νέων ἀναγκῶν.

Ἡ ἱστορία τῶν ἐπαναστάσεων γεγονότων θὰ ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἕως ὅτου ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξέλιξις μόνιμος καὶ ἀσφαλὴς, ἕως ὅτου ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξέλιξις ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων.

Ἐκεῖ ἐδιδάχθην! Ἐπιδιώκων ἐν τῇ χωρίς ἐπανάστασιν ἐποχῇ μας τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κοινωνικοῦ πολέμου, διότι καὶ μόνον διὰ τοῦ πολέμου προλαμβάνῃ τὸν ἐπιβολὴν τοῦ ἀθέου κυρίαρχου. Ἐσωθη ἡ κατὰ τῶν ἀστρῶν μέτρων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀνθρωπίνων μέτρων. Ἐσωθη ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀεροπλάνων καὶ τῶν ἀεροπορικῶν μέσων καταστροφῆς, ἐσωθη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέλιξις

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑΙ ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΙ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΕΝΤΟΝΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ ΜΠΟΥΡΓΚΟΣ

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΙΡΗΝΗ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Ιδ. ὑπηρεσία).— Τὸ ζήτημα τῶν γερμανικῶν θλέψεων εἰς το Μαρόκον ἀπτελεῖ σήμερον τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν γαλλικῶν κύκλων. Ἰδιαιτέρως οἱ κύκλοι τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ δὲν ἀποκρύπτουν τὰς ἐν προκειμένῳ ἀνησυχίας των καὶ ἐκφραζουν τὴν γνώμην, ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν περιπλεχθῆ λίαν ἐπικινδύνως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς ἀκριβῶς ἐπειδὴ κρίνει τὴν διεθνῆ κατάστασιν κρίσιμον, ἰδιαιτέρως δὲ λόγῳ τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου, ἐπέσπευσε τὴν ἐπάνοδόν του ἐνταῦθα. Ἐπισήμως ἀνεκοινώθη ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Νταλαντιὲ θὰ μεταβῆ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ Γαλλικὸν Μαρόκον διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ἐκεῖ στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς ἐγκαταστάσεις. Τὸ τοιοῦτον κρίνεται ὡς ἔνδειξις τῆς ἀποφάσεως τῆς Γαλλίας ὅπως μὴ ἀνεχθῆ ὁπωσδήποτε γερμανικὴν κατάκτησιν τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπέδωσεν ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μπούργκος, διότι αὕτη, κατὰ παράβασιν τῆς Ἰσπανογαλλικῆς συνθήκης τοῦ 1904 ἐπέτρεψε τὴν ἐγκατάστασιν ξένων στρατιωτῶν εἰς τὸ Μαρόκον. Πιστεύεται ἐντεῦθεν, ὅτι τὰς ἐν προκειμένῳ ἐνεργείας τῆς Γαλλίας ὑποστηρίζει καὶ ἡ Ἀγγλία.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν σήμερον τηλεγραφήματα, κατὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο κατασκευάζουν ἐσπευσμένως στρατῶνας εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαροκον διὰ τὸν στρατωνισμὸν τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον ἔφθασαν ἤδη γερμανικὰ στρατεύματα καὶ Γερμανοὶ ἐργάται διὰ νὰ μεταβάλουν τὰς ἀκτὰς τοῦ Μαρόκου εἰς βάσεις τῶν γερμανικῶν πολεμικῶν σκαφῶν.

Ὁ Τύπος ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία λέγει εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο εἶδε τὴν εὐκαιρίαν ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὀρυχείων καὶ καταλήψεως τοῦ Μαρόκου. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀποστέλλει ἐνισχύσεις εἰς τοὺς ἐθνικιστάς. Τὸ γενικὸν ἀπόφθεγμα τοῦ Τύπου εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα διὰ τὴν Γαλλίαν τίθεται ἤδη ἐπὶ καθαρῶς ἐθνικοῦ ἐπιπέδου καὶ ὅτι ἡ Γαλλία οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῆ τὴν ἐγκατάστασιν Γερμανῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Μεσογείου.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρακτ.).— Αἱ Ἀρχαὶ ἔδωσαν τὴν πρωΐαν πληροφορίας ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν κειμένων, ἅτινα δικαιολογοῦν διάβημα τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ Μπούργκος συνεπείᾳ τῶν εἰδήσεων καθ' ἃς στρατῶνες ἑτοιμάζονται εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον πρὸς στέγασιν γερμανικῶν ἀποσπασμάτων. Ἡ γαλλοϊσπανικὴ σύμβασις τῆς 3ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1904 σχετικῶς πρὸς τὸ Μαρόκον ὁρίζει, ὅτι ἂν ἐπεβάλλετο εἰς τὸ ἓν τῶν συμβαλλομένων μερῶν στρατιωτικὴ ἐνέργεια θὰ εἰδοποίει ἀμέσως τὸ ἕτερον καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐζήτει τὴν βοήθειαν τρίτης Δυνάμεως. Ἡ συμφωνία τῆς 7ης Νοεμβρίου τοῦ 1912 ἐπανελάμβανε τὴν διατύπωσιν τῆς προηγουμένης συνθήκης, τὸ 12ον ἄρθρον τῆς ὁποίας εἶνε συνταγμένον ὡς ἑξῆς: «Ἡ Ἱσπανία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἀποξενωθῇ οὔτε νὰ παραχωρήσῃ ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τὰ δικαιώματά της ἐφ' ὁλοκλήρου ἢ καὶ μέρους τοῦ ἐδάφους ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ζώνην τῆς ἐπιρροῆς της». Φαίνεται ὅθεν — λέγουν οἱ γαλλικοὶ κύκλοι — ὅτι τὰ γεγονότα, ἅτινα προεκάλεσαν τὰς γαλλικὰς παραστάσεις παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ Μπούργκος, ἀποτελοῦν ἀναμφισβήτητον παραβίασιν τῶν ὡς ἄνω κειμένων.

ΠΡΟΣ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται, ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἔλαβεν ὁδηγίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ὅπως προετοιμασθῇ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν συνεργασίαν τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ στόλου εὐθὺς ὡς ὡριμάσουν αἱ περὶ τῆς ἐν τῷ ἰσπανικῷ Μαρόκῳ καταστάσεως πληροφορίαι.

Ἡ ἐν λόγῳ πρότασις θὰ διατυπωθῇ, ὡς πιστεύεται, μόνον ἐὰν ἐπισήμως ἐλεγχθοῦν ἀκριβεῖς αἱ πληροφορίαι περὶ γερμανικῶν ἐνεργειῶν ἐν Μαρόκῳ.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ, ὅτι οἱ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ ἔγκυροι κύκλοι ἐχαρακτήριζον τὴν νύκτα ὡς ἐξόχως σοβαρὰν τὴν κατάστασιν ἑνεκα τῆς γερμανικῆς διεισδύσεως εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον. Αἱ ἐκ Βερολίνου διαψεύσεις περὶ ἐμφανίσεως γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ Μαρόκον προσέθετον γενικῶς νέους φόβους. Τονίζεται ἐνταῦθα ὅτι ἡ γερμανικὴ ἐπίδρασις ἐν τῇ ὡς ἄνω ζώνῃ ἀποτελεῖ σοβαρὰν ἀπειλὴν διὰ τὸ ἀμυντικὸν σύστημα τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον βασίζεται ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς βορείου Ἀφρικῆς, τοὐτέστιν εἶνε ζήτημα ἐντελῶς κεχωρισμένον ἀπὸ τὸν ἰσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῆς ἀγγλικῆς.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Οἱ γερμανικοὶ κύκλοι χαρακτηρίζουν τὰς φήμας περὶ διεισδύσεως εἰς τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον τόσον παραλόγους, ὥστε τὰς θεωροῦν καὶ ἀναξίας διαψεύσεως.

Ἡ γαλλικὴ διαμαρτυρία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μπούργκος διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἐγκατάστασιν γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ ἰσπανικὸν Μαρόκον, σχολιάζεται ζωηρῶς ὑπὸ τῶν ἐσπερινῶν ἐφημερίδων.

Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου ἰσπανικοῦ πολέμου αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰδήσεις ἐκ ξένων πηγῶν σχετιζομένας μὲ τὴν ἀνάμιξιν τῆς Γερμανίας ἐν Ἱσπανίᾳ, διαμαρτύρονται δὲ διότι διὰ τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν ἐκτίθεται ἡ Γερμανία. Ὁ Τύπος ὁμιλεῖ περὶ νέας ἐκστρατείας ψευδολογιῶν στρεφομένων κατὰ τοῦ Ραὶχ καὶ ἀποσκοπούσης νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀντικειμενικὴν ἀποψιν, τὴν ὁποίαν διηρμήνευσεν ἡ γερμανοϊταλικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἀγγλογαλλικὸν διάβημα.

«Πειρῶνται — γράφουν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες — νὰ ἐπιρρίψουν τὰς εὐθύνας εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ διὰ τοῦτο καταφεύγουν εἰς ψεῦδη».

Τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν ὄργανον «Ἄγκριφ» γράφει:

«Τὰ παραμύθια αὐτὰ τῆς Χαλιμᾶς διὰ τὸ Μαρόκον ἕνα μόνον ἔχουν σκοπόν: νὰ ἐνισχύσουν τοὺς πειρατὰς τῆς Βαλένθιας, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται ὅτι κλονίζονται».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδ. ὑπηρεσία).— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι τὸ Γερμανικὸν Πρακτορεῖον ἐξέδωσεν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν διαψεύδουσαν κατηγορηματικῶς τὰ γραφέντα περὶ ἀποστολῆς γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ εἰς τὸ Μαρόκον. Παρατηρεῖται ἐνταῦθα ὅτι διὰ πρώτην φορὰν γίνεται ἐπίσημος διάψευσις τοιούτων πληροφοριῶν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βάσιγκτων, ὅτι ὁ ἀναπληρῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μοὺρ ἀπαντῶν εἰς δημοσιογράφους, οἵτινες ὑπέβαλον εἰς αὐτὸν διαφόρους ἐρωτήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐν Μαρόκῳ, ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος θὰ ἦτο περιπέτεια ἰσοδυναμοῦσα πρὸς αὐτοκτονίαν.

— Ἡ κατάστασις εἰς τὸ Μαρόκον — εἶπε — δὲν πρέπει νὰ προκαλῇ ὑπερβολικὴν ἀνησυχίαν. Δὲν θέλω νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐπίκειται ἔκρηξις πολέμου μεταξὺ μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Τοὐναντίον, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κρατῶν τούτων, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν, ἣν θὰ εἶχεν ἐπὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς νέος πόλεμος, θὰ εὕρουν τὰ μέσα ὅπως διευθετήσουν τὰς μεταξὺ των διαφοράς, εἶνε δὲ περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ὁ κόσμος ὁλόκληρος θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἐὰν ἐνετοπίζετο ὁ ἐμφύλιος Ἱσπανικὸς πόλεμος.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΝΑΣΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΠΟΡΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΡΙΖΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως κ. Κοριζῆς, ἐρωτηθεὶς χθὲς περὶ τῆς πορείας τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας μετὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πόρων, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐν πρώτοις θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην μου συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, διότι παρὰ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἐγω καλύτερον παντὸς ἄλλου γνωρίζω, ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ νὰ παράσχῃ τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη προσπάθεια. Κατὰ σύμπτωσιν ἀνέγνωσα σήμερον ἄρθρον τοῦ κ. Ἐρριὸ διατυπώνοντος διά τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν εὐχάς, αἵτινες δύνανται νὰ εἶνε εὐχαὶ καὶ διὰ πᾶσαν χώραν, κυριώτατα δὲ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου μέχρι σήμερον οὔτε ἴχνος κοινωνικῆς προνοίας ὑπῆρχε. Τὸ ἄρθρον μετεφράσθη καὶ εἰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, συνιστῶ δὲ πρὸς πάντας νὰ τὸ ἀναγνώσουν καὶ θὰ νομίσουν ὅτι δὲν ἐγράφη ἀπὸ Γάλλον διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀλλ' ἀπὸ Ἕλληνα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Διότι θέτει ἄριστα τὸ ζήτημα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, μὲ τὸ νὰ ζωγραφίζῃ πρῶτον τὴν ὑφισταμένην δυστυχίαν τῶν ἀνέργων, τῶν ἀσθενῶν, τῆς μητέρας, τοῦ παιδιοῦ, τῶν γερόντων. Καὶ θέτει τὰ ζητήματα ἄριστα ἀπὸ ἀπόψεως προληπτικῆς διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν αἰτίων τῆς δυστυχίας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κατασταλτικῆς. Καὶ τονίζει τὸν μέγιστον κίνδυνον τῆς δυστυχίας ἐκ τοῦ ὑπνωτισμοῦ τῆς νεολαίας καὶ συγκινεῖται βλέπων νήπια πηγαίνοντα εἰς τὰ σχολεῖα νηστικά, ὅπως ζητεῖ τὴν προστασίαν τῆς μητέρας διὰ νὰ καταπολεμηθῇ ὁ περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων. Ζητεῖ προστασίαν τοῦ γέρου, ὁ ὁποῖος χωρὶς ἐλπίδας περιφέρει τὴν δυστυχίαν του. Τονίζει δὲ καὶ αὐτὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως, ἤτις δὲν εἶνε ὀλιγώτερον σοβαρὰ ἀπὸ τὴν δυσχέρειαν ἐξευρέσεως τῶν πόρων. Πόροι, λοιπὸν καὶ σύστημα καὶ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας, ἀποτελοῦν τὸ τρίγωνον τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς δυστυχίας τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὸ τεθὲν πρὸς αὐτὸν ἐρώτημα, ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πόρων θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ὀργάνωσις. Οὔτω θὰ δημιουργηθῇ σύστημα ἀποκεντρωτικόν, αὐτοτελοῦς ὀργανώσεως τῆς κοινωνικῆς προνοίας κατὰ νομοὺς, χρηματοδοτουμένης ἐκ τῶν γενικῶν καὶ ἐκ τοπικῶν πόρων. Ἀκολούθως θὰ καταρτισθῇ τὸ πρόγραμμα δράσεως διὰ μίαν ἑκάστην κοινωνικὴν ἀνάγκην (ἀσθένειαν, περίθαλψιν κλπ.). Θὰ θεραπευθοῦν πρῶτον αἱ ὀξύτεραι ἀνάγκαι καὶ ἀναλόγως τῶν διατιθεμένων μέσων. Διὰ τὴν ὅλην ὀργάνωσιν καὶ τὸ πρόγραμμα θὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν καὶ θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη χθὲς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως εἰς συνεργασίαν παραταθεῖσαν ἐπὶ μακρόν.

Ἀνεκοινώθη, ὅτι ἡ συνεργασία ἐκ τῶν τακτικῶν περιεστράφη εἰς τὰ τρέχοντα ζητήματα.

Ο κ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ

Κατ' ἀνακίνωσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ὑπεγράφη Βασ. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται εἰς διαθεσιμότητα ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Δ. Τρύφωνας.

Ὁμοίως ὑπεγράφη Βασ. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀνατίθενται εἰς τὸν ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστράτηγον κ. Βάρσον.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Διὰ Β. Διατάγματος μετατίθεται ὁ Β' Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης εἰς τὴν κενὴν θέσιν τῆς Θράκης.

Προάγονται εἰς ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν, Θεσσαλονίκης ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Καβάλλας κ. Β. Ἀντωνιάδης καὶ Ναυπλίου ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Χίου κ. Πατσουρίδης. Μετατίθενται, εἰς Πάτρας ὁ ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν κ. Π. Κούσελος καὶ εἰς Ξάνθην ὁ Πρωτοδίκης κ. Θ. Γιαννόπουλος.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Δεκέμβριον αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 212, 819,292,60, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν εἰσπράξεων τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1935 δρχ. 26.642.007.80.

ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΠΕΙΣΜΑΤΩΔΕΙΣ ΜΑΧΑΣ ΕΦΘΑΣΑΝ

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ 8 ΧΙΛΙΟΜ. ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρ.).— Τηλεγραφήματα ἐκ Σαλαμάνκας ἀγγέλλουν, ὅτι ἡ μάχη δυτικῶς τῆς Μαδρίτης συνεχίζεται σφοδρά. Οἱ ἐρυθροὶ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ Πένα Γκράντε καὶ εἰς τὸ Φουενκαράλ ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας συνεπείᾳ τοῦ ἐντόνου βομβαρδισμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐθνικοῦ πυροβολικοῦ. Εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀραβάκα αἱ ὑπόλοιποι δυνάμεις τῶν ἐρυθρῶν ἔχουν κυκλωθῆ καὶ ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ συνθηκολόγησίς των. Τὰ ἐθνικὰ ἀεροπλάνα ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μέχρι βαθείας νυκτὸς παρενοχλοῦντα τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐμποδίζοντα τὰς συγκεντρώσεις αὐτοῦ.

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗ Η ΑΡΑΒΑΚΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρ.).— Ὁ ἐν Ἀθίλα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβὰς τηλεγραφεῖ, ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα κατέλαβον χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὴν Ἀραβάκαν ἐκ τῶν ὑψωμάτων τῆς ὁποίας δεσπόζουν μὲ τὸ πυροβολικόν των ὁλόκληρον τοῦ ροῦ τοῦ ποταμοῦ Μανθανάρες μέχρι τῆς Γεφύρας τοῦ Τολέδου. Ἐπίσης τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα δεσπόζουν τῶν βορείων συνοικιῶν τῆς Μαδρίτης δηλαδὴ τῆς συνοικίας Τετουάν, τῆς Λὰς Βικτόρας καὶ τῆς Κουάρτο Καμίνος. Ἐπίσης ἡ πρὸς τὸ Μπούργκος ὁδὸς εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐθνικοῦ πυροβολικοῦ καὶ οὕτως οἱ ἐρυθροὶ δὲν δύνανται νὰ προχωρήσουν πρὸς βορρᾶν.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀραβάκας προχωροῦν πρὸς τὴν κυρίαν ὁδόν, ἥτις ἄγει βορειοδυτικῶς τῆς Μαδρίτης, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τῶν ἐρυθρῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν περιφερειῶν τῶν εὑρισκομένων μεταξὺ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορούνια, τοῦ ποταμοῦ Μανθανάρες καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μαδρίτης, εἰς Μπούργκος, φεύγουν πανικόβλητοι. Τὸ χωρίον Φουενκαράλ, βορείως τῆς Μαδρίτης, εἶνε πλῆρες προσφύγων. Ἡ ἀντίστασις τῶν ἐρυθρῶν πέριξ τῆς Μαδρίτης ἔχει τόσον κλονισθῆ, ὥστε τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα δύνανται ἐλευθέρως νὰ κινοῦνται ἀπὸ τοῦ Κάσα ντὲλ Κάμπο πρὸς τὴν Πανεπιστημιακὴν πόλιν καὶ τὴν Σιδηρᾶν Πύλην, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὰ ὄρεια τῆς Μαδρίτης. Τὰ ἐθνικὰ ἀεροπλάνα ἐνήργησαν τὴν πρωΐαν δύο ἐπιδρομὰς ρίψαντα πολλὰς ὁμβὰς κατὰ τῆς πόλεως. Μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἰσπανικῆς πρωτευούσης ἠναγκάσθη νὰ διέλθῃ τὰς πρωϊνὰς ὥρας εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ εἰς τοὺς πέριξ ἀγρούς.

ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ, 9. ('Αθην. Πρ.) — Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ στρατηγείου ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τῆς Πέμπτης τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Ὀργκαθὴ ἐσυνέχισαν τὴν μεγάλην καὶ ἐπιτυχῆ προέλασίν των πρὸς τὴν Μαδρίτην ἐκ δυσμῶν. Ὡς λέγεται αἱ δυνάμεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βαλένθιας προασπίζουν ἐπιμόνως τὰς θέσεις των, παρὰ ὅμως τὴν ἀντίστασίν των καὶ τὴν ὀχύρωσιν τῶν γραμμῶν των ἡ νικηφόρος προέλασις τῶν στρατευμάτων τοῦ στρατηγοῦ Ὀργκαθὴ συνεχίζεται. Ἡ προέλασις συνήντησε δυσχερείας μεταξὺ τοῦ Ποθουέλο καὶ τῆς Ἀραβάκας, ὅπου οἱ ἐρυθροὶ ἔχουν ἐφοδιάσει τὰ χαρακώματά των μὲ μέγαν ἀριθμὸν μυδραλλιοβόλων. Τὸ ἐθνικὸν πυροβολικόν, ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τοῦ πεζικοῦ, προϋξένησε μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς ἐρυθρούς. Τὸ Πένα Γκράντε καὶ τὸ Φουενκαράλ εὑρίσκονται ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐθνικοῦ πυροβολικοῦ.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρ.) — Τὸ συμβούλιον τῆς ἀμύνης τῆς Μαδρίτης ἐξέδωκε τὴν μεσημβρίαν ἀνακοινωθὲν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρει ὅτι «οἱ ἐπαναστάται, ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ ἐνισχύσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐκ ξένων ἐθελοντῶν, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀσκοῦν μεγάλην πίεσιν εἰς ὅλα τὰ μέτωπα καὶ ἰδίως εἰς τὸν τομέα 'Αραβάκα». Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι «τὰ κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα, ὑποστηρίζοντα τὸ πεζικόν, διηυκόλυναν τὸ τελευταῖον εἰς τὸ νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ἀκαταπαύστους ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ».

Κατ' ἄλλας πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Μαδρίτης, οἱ ἐπαναστάται κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τῶν ἐρυθρῶν, διεξάγεται ἔντονος προπαγάνδα διὰ τὴν ὁμοσπονδιακὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἱσπανίας.

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΟΜΗΡΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην, Πρ.) — Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Μπιλμπάο, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Βάσκων ἐβλήθησεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ὁμήρων καὶ τὴν ἠπιωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐναυάγησαν. Ὡς εἶπεν, ἡ ἀποτυχία τῶν διαπραγματεύσεων ὀφείλεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μπούργκος.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΓΓΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. ('Αθην. Πρ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον ἐρωτηθὲν διὰ τὰς φήμας, καθ' ἃς δύο Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ συνελήφθησαν εἰς τὸ Μπιλμπάο, ἐβεβαίωσεν ὅτι πράγματι δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ «Φήμη» συνελήφθησαν ἀλλ' ἀφέθησαν ἀμέσως ἐλεύθεροι. Τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν φθάνει αὔριον εἰς τὸ Ντέβανπορτ.

ΤΟΡΠΙΛΛΙΣΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρ.) — Ὁ ἐν Βαρκελώνῃ ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ὑποβρύχιον ἐτορπίλλισε τὸ πετρελαιοκίνητον «Πόλις τῆς Βαρκελώνης» ἔξω τοῦ ἀκρωτηρίου Σὰν Ἀντώνιο καθὼς καὶ ἕτερον ἀτμόπλοιον. Τὸ πετρελαιοκίνητον κατέφυγεν εἰς Ἀλικάντην. Τὸ ἀτμόπλοιον ἔφθασεν εἰς Βαλένθιαν μὴ ὑποστὰν οὐδεμίαν βλάβην ἐκ τῆς ριφθείσης τορπίλης.

Αἱ πληροφορίαι αὗται δὲν προέρχονται ἐξ ἐπισήμου πηγῆς.

ΑΠΕΛΥΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΜΑΝΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαγιάκος εἶχε χθὲς τὸν ἀπόγευμα συνεργασίαν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Τσίπουρα ἐπὶ τοῦ δημαρχιακοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλονίκης.

Σχετικῶς ὁ κ. ὑπουργὸς προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

—Μετὰ τὸ ἐκδοθὲν βούλευμα, τὸ ὁποῖον παρέχει ἐξαιρετάτας ἐνδείξεις διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεδέχθη εἰσήγησιν τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακε